

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/17072,259-Akt-o-skarzenia-przeciwko-Konradowi-K.html>
09.03.2026, 10:55

259. Akt oskarżenia przeciwko Konradowi K.

07.12.2009

W dniu 9 listopada 2009 r. prokurator Oddziałowej Komisji w Poznaniu skierował do Sądu Rejonowego w Szamotułach akt oskarżenia przeciwko byłemu strażnikowi więziennemu Centralnego Więzienia we Wronkach, Konradowi K.

Konradowi K. zarzucano, że w okresie od 22 czerwca 1948 do 16 stycznia 1954 r. znęcał się fizycznie nad Tadeuszem C., Lesławem P., Józefem J. oraz Konradem G. odbywającymi karę więzienia za działalność niepodległościową w organizacjach „Wolność i Niezawisłość”, „Orlęta”, „Konspiracyjne Wojsko Polskie” i „Narodowe Siły Zbrojne”.

Tadeusza C. bił po całym ciele, zmuszał do długotrwałego biegania połączonego z koniecznością wielokrotnego upadania i podnoszenia się.

Lesława P. zmuszał do wykonywania wyczerpujących ćwiczeń fizycznych w postaci „żabek”, w trakcie których kopał go po całym ciele oraz umieścił nago w betonowym pomieszczeniu, tzw. „karcu”, gdzie polewano go zimną wodą.

Józefa J.. bił drewnianym młotkiem oraz kopał po całym ciele, doprowadzając go do utraty przytomności oraz umieścił nago w betonowym pomieszczeniu, tzw. „karcu”, gdzie polewano go zimną wodą.

Konrada G. zmuszał do biegania wśród szpaleru strażników więziennych bijąc go i kopiąc w tym czasie po całym ciele .

Popełnił w ten sposób na ich szkodę zbrodnię komunistyczną w formie stosowania represji polegającej na naruszeniu prawa do nietykalności cielesnej i prawa do humanitarnego traktowania w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności.

Zarzucane oskarżonemu przestępstwa znajdują swoją kwalifikację prawną w art.231 § 1 kk i art. 247 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 roku o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. Nr 63 poz. 424 z 2007 r. z późn. zmianami).

Sąd Rejonowy w Szamotułach w dniu 11.08.2010 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o rozważenie możliwości przekazania sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opolu. W uzasadnieniu wniosku stwierdził, iż mimo, że oskarżony może brać udział w czynnościach procesowych, to jednak z uwagi na choroby na które cierpi, uniemożliwiające mu przemieszczanie się na znaczne odległości wskazane byłoby rozpoznanie sprawy przez Sąd Rejonowy w miejscu jego zamieszkania. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 21 października 2010 r. przychylił się do tego wniosku i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Opolu.

Wyrokiem z dnia 18 września 2012 r. Sąd Rejonowy w Opolu uznał oskarżonego za winnego trzech z czterech zarzucanych mu aktem oskarżenia przestępstw, popełnionych na szkodę Tadeusza C., Lesława P. oraz Józefa J. oraz uniewinnił go od zarzutu popełnienia czynu opisanego w punkcie 4 aktu oskarżenia – na szkodę Konrada G.

Sąd skazał Konrada K. na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat, wymierzył oskarżonemu grzywnę w wysokości 1500 zł i nakazał pokrycie kosztów sądowych. Sąd dokonując kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonemu przyjął, iż stanowiły one zbrodnię przeciwko ludzkości.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonego. W dniu 5 lutego 2013 r. Sąd Okręgowy w Opolu uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania uznając, iż koniecznym jest uzupełnienie postępowania sądowego o dowód z zeznań świadków zawnioskowanych do przesłuchania przez obrońcę w jego apelacji. Obrońca oskarżonego w trakcie wcześniejszego postępowania przed Sądem Rejonowym, nie złożył wniosku o przesłuchanie tych osób.

W dniu 12 lipca 2016 r. Sąd Rejonowy w Opolu uznał Konrada K. za winnego popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów i wymierzył mu karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy, zawieszając jej wykonanie na 3 lata. Sąd umorzył jednak postępowania karne w odniesieniu do czynów popełnionych przez oskarżonego w stosunku do Józefa J. z powodu przedawnienia, uznając, że czyny te nie stanowiły zbrodni komunistycznej, ponieważ Józef J., odbywał karę za przestępstwa kryminalne, a nie jak zeznał – z powodu przynależności do organizacji niepodległościowej.

Apelację od wyroku złożył obrońca oskarżonego.

W dniu 6 kwietnia 2017 r. Sąd Okręgowy w Opolu wydał wyrok częściowo zmieniający rozstrzygnięcie sądu I instancji oraz zawiesił wykonanie wymierzonej wcześniej kary na okres 2 lat próby.

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)